

واسطه گری دانش سرمایه گذار جسور در رابطه قراردادی با کارآفرین: فرصت ها و تهدیدها

محمدعلی رستگار^۱، صدیقه فراست کیش^۲

۱-استادیار، گروه مهندسی مالی، دانشکده مهندسی صنایع، دانشگاه تربیت مدرس

۲-دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی مالی، دانشکده علوم مالی، دانشگاه خوارزمی

چکیده

در این مقاله به دنبال طراحی قرارداد بهینه بین کارآفرین و سرمایه گذار جسور هستیم، با در نظر گرفتن این موضوع که سرمایه گذار جسور برخلاف دیگر نوع سرمایه گذاران، به دلیل دسترسی مناسب سرمایه گذار جسور به دانش تکنیکی شرکت های سرمایه پذیرش، می تواند نقش واسطه گری دانش را ایفا نماید. به دلیل اثرگذاری فاکتورهای شخصیتی سرمایه گذار بر انتقال دانش (مانند اعتبار و موقعیت اجتماعی سرمایه گذار)، ظرفیت های انتقال دانش را تحت تاثیر موقعیت اجتماعی وی تعریف می نماییم و همچنین درآمد نهایی پروژه مشترک را تحت تاثیر ارزش نوآوری ارائه شده توسط کارآفرین و تلاش کارآفرین قرار می دهیم. در مدل پیشنهادی، طبق نظریه چشم انداز، مطلوبیت سرمایه گذار را طوری در نظر می گیریم که وی را نسبت به زیان حساس تر کند تا اثر زیان گریز بودن سرمایه گذار را بر روی قرارداد بهینه بررسی شود. نتایج، نشان می دهند که هر چه ظرفیت انتقال دانش به کارآفرین افزایش یابد، سرمایه گذار، سرمایه گذاری اولیه بیشتری را روی پروژه انجام می دهد که باعث افزایش احتمال موفقیت در تحقق نوآوری در انتهای فاز اول همکاری می شود. از طرف دیگر هرچه ظرفیت انتقال دانش از کارآفرین به دیگر شرکتهای پورتنفوی سرمایه گذار افزایش یابد، سرمایه گذار، سهم بیشتری را از سود پروژه طلب خواهد کرد. به علاوه، کارآفرین توانا تر، سرمایه گذاری اولیه بیشتری را می تواند جذب کند و نهایتا درآمد بالاتری به دست خواهد آورد و زیان گریزی سرمایه گذار اثری روی درآمدش ندارد. هم چنین هر چه نوآوری ارزشمندتر باشد، چه با در نظر گرفتن زیان گریزی سرمایه گذار و چه بدون آن، درآمد کارآفرین افزایش می یابد.

واژگان کلیدی: سرمایه گذاری جسورانه، واسطه دانش، تئوری قرارداد